

givet Ministeriet en temmelig stor Magt til at ordne Forholdene ved Forandringen. Landstinget mente, at Rigsdagen burde have større Indflydelse paa Lovforslagets Affattelse, og Samlingen sluttede, uden at det kom til nogen endelig Afgørelse, men den ærede Minister gav Løfte om at tage det frem igen, og man maa være Ministeren taknemlig for den Form, hvori det er kommet, og at det maa siges at være kommet forholdsvis tidlig, thi det var jo en vanskelig Sag at samle de forskellige Bestemmelser, som skulde sammenfattes, naar denne Kommune skulde omdannes til Købstad. Det blev da forelagt af Ministeren i Aar, saa vidt jeg husker, i Januar Maaned, og det blev temmelig hurtig behandlet i Landstinget, hvor man har udtalt Sympati for Sagen og ønsket at bidrage til, at Forslaget kan blive til Lov i denne Samling. Desværre har man ikke deroppe ment at kunne tage Lovforslaget, som det forelaa fra Ministeriets Side. Der er gjort enkelte Forandringer deri, som maaske have været Forbedringer, og som i alt Fald have faaet Ministeriets Tilslutning, men en væsentlig Forandring er foretagen i Regeringsforslaget, som desværre mulig kan lægge det Sten i Vejen paa dets Vandring. Saaledes som Lovforslaget blev forelagt af Regeringen, indeholdt § 2 den Bestemmelse, at Esbjerg Købstad og de til Skads Herred hidtil hørende Landsogne udgøre en Jurisdiktion under Navn af Esbjerg Købstad. Embedet lønnes som et Retsbetjentembede af 1ste Klasse. Det forekommer mig, at det var en meget heldig Affattelse, som vilde have kunnet vinde Tilslutning fra alle Sider, og det er mig egentlig temmelig uforstaaeligt, at Landstinget ikke kunde gaa ind paa denne Bestemmelse, naar Regeringen mente at kunne gøre det. Imidlertid fremkom der i Landstinget ved 2den Behandling Betæneligheder ved at paa- byrde denne ene Retsbetjent et formentlig saa stort Arbejde som at være Borgmester og Auktionsdirektør og tillige Retsbetjent for Herredet. Der blev da stillet et Ændringsforslag i Landstinget, hvorved Paragraffen forandredes derhen, at i Stedet for et Embede skulde der oprettes et særligt Embede som Borgmester i Esbjerg, og dette Embede skulde lønnes som et 2den Klasse Embede, og desuden skulde Esbjerg Købstad udgøre en særlig Jurisdiktion, og Embedet som Byfoged og Byskriver i Esbjerg forenes med Embedet som Herredsfoged og Herredsskriver i Skads Herred. Indenrigsministeren udtalte, at han havde ganske vist ment, at eet Embede var tilstrækkeligt, men efter de

Indvendinger, der fremkom i Landstinget, og de Oplysninger, han senere havde faaet, mente han at kunne slutte sig til Landstingets Affattelse af Sagen. Han udtalte ganske vist en Frygt for, at denne Affattelse kunde lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen for dets videre Fremme, en Frygt, som vistnok desværre er i høj Grad begrundet, men han udtalte tillige, at han nærrede det Haab, at det skulde lykkes at finde en Udvej, hvorved de forskellige Interesser kunde mødes, saaledes at dette Forslag kunde blive til Lov i denne Samling. Det vil være en overordentlig stor Skuffelse og en stor Skade for denne store og livskraftige Kommune, hvis nu dette Forslag atter dette Aar skulde glide ud af Samlingen uden at blive ophøjet til Lov.

Fra Justitsministerens Side fremkom der ogsaa nogle Indvendinger mod Landstingets Affattelse af Lovforslaget, idet nemlig Landstinget havde delt Esbjerg og Skads Herred i to Jurisdiktioner. Den højtærede Minister mente, det vilde skade Forretningerne betydelig i de paagældende to Jurisdiktioner, og at det vilde være en Fordel, om de forbleve samlede. Dette gik Landstinget da ind paa, og ved 3dje Behandling kom det til at foreligge saaledes, at Esbjerg Købstad og de til Skads Herred hidtil hørende Landsogne udgøre en Jurisdiktion under Navn af Esbjerg Købstad og Skads Herred. Embedet lønnes som et Retsbetjentembede af 2den Klasse. Saaledes som det foreligger vedtaget af Landstinget, skal der altsaa oprettes to Embeder, et som Borgmester og Auktionsdirektør i Esbjerg Købstad og et som Retsbetjent i Esbjerg Købstad og Skads Herred. Som sagt, jeg vilde ønske, og jeg tror, at hele Tinget vilde have ønsket, at den højtærede Minister havde staaet fast paa sit eget Forslag. Der er dog Mulighed for, hvis den højtærede Minister havde staaet fast derpaa, at Landstinget i saa Fald var gaaet med, saa meget mere som der fra alle Sider — ingen Side undtagen — blev udtalt Sympati for Tanken i Lovforslaget og Ønsket om at faa Esbjerg Kommune gjort til Købstad. De Betæneligheder, man kunde have ved at samle det hele paa en Haand i en Jurisdiktion, forekommer mig vel at kunne have en vis Vægt, men dog ikke større, end at den almindelige Interesse for at gøre Lovforslaget til Lov i denne Samling burde have holdt Landstinget tilbage fra at gøre en Ændring, som Ministeren ikke havde forlangt, selv om han mente at kunne slutte sig til den. Da Sagen formentlig gaar i Udvalg, vil jeg